

29 Ιουνίου 2022

Η εκστρατεία του Αποστόλου Παύλου από την Τροία στην Ελλάδα, την Μακεδονία, την Ευρώπη!

/ [Παύλος ο εμός...](#)

[Στέλιος Κούκος](#)

Απόστολος Παύλος (τοιχογραφία).

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η εκτός... προγράμματος άφιξη του Αποστόλου των Εθνών στην Μακεδονία και μάλιστα κατόπιν προσκλήσεως! Μια πρόσκληση που πραγματοποιήθηκε κατά τη διάρκεια ενυπνίου όταν βρισκόταν στην Τρωάδα, ενώ είχε εμποδιστεί και ουσιαστικά ακυρωθεί διά Πνεύματος Αγίου το προηγούμενο πρόγραμμα του!

Όλοι οι δρόμοι της Ιωνίας είχαν κλείσει και πλέον μόνον μία πορεία ήταν ανοικτή: Ο δρόμος που οδηγούσε στην Μακεδονία, στην Ελλάδα, στην Ευρώπη!

Η Τρωάδα, η ομηρική Τροία, ο πολεμικός αυτός στίβος χάριν του οποίου έχουμε τα ομηρικά έπη αποτέλεσε, τελικά, τον κόμβο διά του οποίου ο Απόστολος των Εθνών διέβη στην Μακεδονία για να βοηθήσει τους Μακεδόνες. Έτσι κι αλλιώς η Τροία αποτελεί ένα θαυμαστό κόμβο στην ελληνική παράδοση στον οποίο οφείλουμε πολλά, και όχι μόνον ποιητικά, όπως και όλος ο Δυτικός κόσμος.

Ο Απόστολος Παύλος δεν θα χρειαστεί, ούτε θα του ζητήσει κανείς και ιδιαίτερα ο Θεός να θυσιάσει κάποιον συν-απόστολο του, όπως θυσιάστηκε η Ιφιγένεια στην Αυλίδα! Άλλωστε το Πνεύμα το Άγιον βεβαίωσε τον ίδιο πως σε κάθε πόλη τον περίμεναν φυλακίσεις και θλίψεις. Δεν θα θυσίαζε κάποιον άλλον παρά μόνον οικειοθελώς τον εαυτό του!

Και να, από το κομβικό αυτό σημείο του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού θα «εκτοξευθεί» ένας νέος Όμηρος, και μάλλον πιο ώριμος που θα αποτελέσει έναν από τους σημαντικότερους και πιο καθοριστικούς διαμορφωτές του ευρωπαϊκού πνεύματος και πολιτισμού, και κατά συνέπειαν ολοκλήρου του Δυτικού πολιτισμού! (Ακόμη και με τις ποικίλες στρεβλώσεις που υιοθέτησε ο Δυτικός χριστιανισμός).

Το όραμα του Αποστόλου Παύλου. Σχέδιο του Ράλλη Κοψίδη από τον Μέγα Συναξαριστή της Εκκλησίας.

Η εκστρατεία του Αποστόλου των Εθνών από την αντίθετη πλέον μεριά, δηλαδή από την Τροία προς την Ελλάδα, για την «κατάκτηση» της Μακεδονίας, της Ελλάδας και της Ευρώπης δεν θα χρειαστεί πλήθος αρματωμένων πολεμιστών από διάφορα βασίλεια, αλλά θα απαρτίζεται μόνο από τον Απόστολο Παύλο και τους συνοδοιπόρους του! Αυτοί θα κηρύξουν με τα όπλα της πίστεως την βασιλεία του Θεού, την ειρήνη και την αγάπη στις ψυχές των ανθρώπων και την οικουμένη.

Και αν θέλουμε να μείνουμε λίγο ακόμη στον κόμβο αυτό, στον αρχαίο κόσμο και τον κόσμο των επών Ομήρου, θα έλεγα πως σε πολλά σημεία του ομηρικού λόγου

αιφνιδιάζεσαι και εντυπωσιάζεσαι από την άμεση και προσωπική σχέση που είχαν οι Έλληνες με τους Θεούς τους! Όπως και με τις θεοφάνειες που αναφέρονται!

Για κάποιον που είναι εξοικειωμένος με τα συναξάρια η αίσθηση αυτή είναι ακόμη πιο εντυπωσιακή!

Θεοφάνειες και θαυμαστές επεμβάσεις στη ζωή τους που ίσως να αποτελούν, κατά κάποιον τρόπο, και προτυπώσεις ή ακόμη και μια θρησκευτική άσκηση, διαπαιδαγώγηση των αρχαίων Ελλήνων στο να αποδεχθούν ομαλά το παράδοξο κήρυγμα των Αποστόλων! Την Ανάσταση!

Μπορεί, έτσι, να προετοιμάστηκαν και από «μόνοι» τους! Με την έννοια ότι δεν τους χωρούσε ο τόπος!

Και όχι μόνον γεωγραφικά -και γι' αυτό έφτιαχναν αποικίες! Είναι ολοφάνερο πως ήθελαν να πετάξουν οι άνθρωποι! (Η σπουδή των αρχαίων Ελλήνων στο κάλλος δεν ήταν και αυτή μια άλλη σπουδή και προετοιμασία για να αποδεχθούν το κάλλος της πραγματικής Θεοφάνειας);!

Ή καλύτερα, όπως είπε ο Άρατος, και επανέλαβε στην Αθήνα ο Απόστολος Παύλος, «του γαρ και γένος εσμέν»! Πράγμα που φανερώνει πως υποσιάζονταν πως ήταν συγγενείς με τον Θεό! Έτσι, μάλλον, αρχίζει κάποιος να γίνεται κατά χάριν Θεός! Όταν καταλάβει πόσο κοντά μπορεί να είναι στον Θεό-Πατέρα! Και να το γένος και η συγγένεια!

Ο ελληνιστής Απόστολος, Μέγας Παύλος απευθυνόταν κατά τις περιοδείες του αρχικά στους ομογενείς του Ιουδαίους στις συναγωγές και όταν αυτοί δεν δέχονταν το κήρυγμά του τους ξεκαθάριζε πως τώρα μπορεί να απευθυνθεί στους εθνικούς. Στους Έλληνες. Κάτι που τελικά είχε μεγάλη επιτυχία! Και μάλιστα, χωρίς να έχει καμία εξουσία ή δυνατότητα επιβολής!

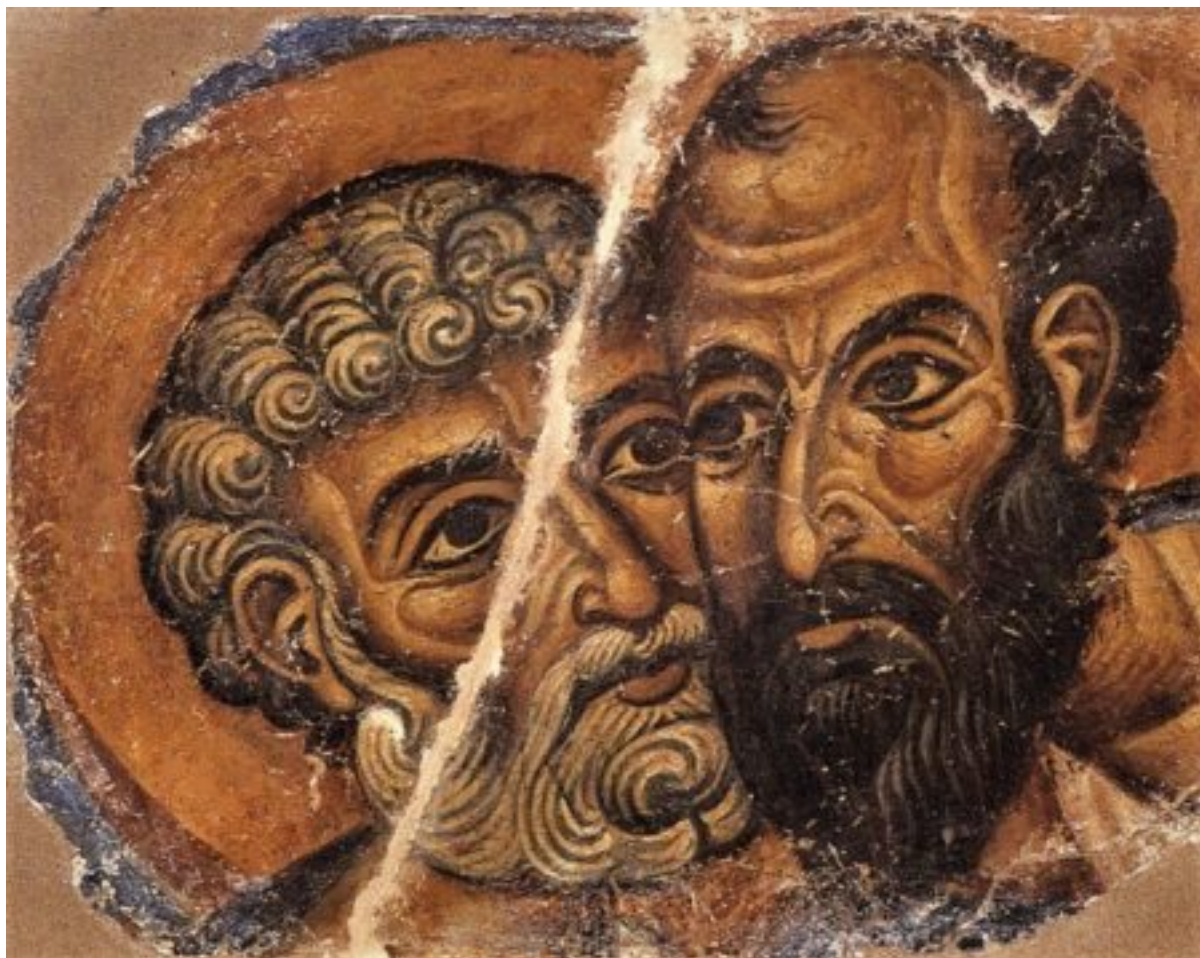
Παρά μόνον διά του λόγου και των θαυμαστών σημείων που πραγματοποιούσε με τους συνεργάτες του.

Και έτσι το «φιλότιμο» των Ελλήνων δεν μπόρεσε να μείνει ασυγκίνητο!

Ήταν εκπαιδευμένοι στα... παράδοξα! Αφού ήθελαν να πετάξουν!

Και πέταξαν!

[page_end]

Οι Πρωτοκορυφαίοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος.

Και το πιο παράδοξο και παράξενο είναι ότι οι Έλληνες δέχτηκαν τον Μεσσία Χρήστο που δεν περίμεναν. Δεν περίμεναν κανέναν Μεσσία!

Μάλλον, όμως, τους περίμενε ο ίδιος ο Μεσσίας.

Όσο για τις διώξεις και την άσκηση εξουσίας κατά τις περιόδους του, ο μόνος που διωκόταν ήταν ο ίδιος ο Απόστολος Παύλος και οι λοιποί απόστολοι που τον συνόδευαν!

Και το ακόμη πιο σημαντικό είναι ότι οι πρώην εθνικοί Έλληνες κατά τη διάρκεια των σκληρών διωγμών, βαπτίστηκαν και δεύτερη φορά! Μόνο που αυτή την φορά δεν έγινε εξ ύδατος και πνεύματος, αλλά εξ αίματος και μάχαιρας!

Ορισμένοι μάλιστα μόνον διά αίματος, αφού δεν πρόλαβαν να βαπτιστούν!

Οι Έλληνες δηλαδή, όχι μόνο δεν έγιναν πιστοί χριστιανοί διά της βίας, αλλά άντεξαν και μπροστά και μέσα στα μαρτύρια και τις μηχανές που εφευρέθηκαν για την άλωση και την αποτρόπαια σωματική τους άλωση!

Αλλά ο Απόστολος Παύλος βιάζεται, επείγεται να διαβεί στην Ευρώπη, την

Ελλάδα, την Μακεδονία και εμείς τον κρατάμε στην Τρωάδα και τους διωγμούς και τα αίματα των Μαρτύρων των Ελλήνων Χριστιανών της Ιωνίας.

Η Ιωνία, η Μικρά Ασία θα μαρτυρήσει με το πέρασμα των κατοίκων της στην νέα πίστη, και τα αίματα των πρώτων Ελλήνων Χριστιανών Μαρτύρων θα ευλογήσουν τον τόπο. Και αντίστοιχα με τον ίδιο τρόπο διά μαχαίρας και αίματος θα αδειάσει η ίδια περιοχή στα 1922. Με μαρτύρια, με φόνους, με την εκδίωξη κάθε χριστιανικού στοιχείου! Ότι δεν κατάφεραν οι πρώτοι διωγμοί!

Ο Εφιάλτης για τον ελληνικό και χριστιανικό κόσμο ήταν ο διχασμός! Γιατί ο διχασμός αλλοτριώνει, καταστρέφει και προκαλεί ασυνεννοησία, αφού αποτελεί το αντίθετο της χριστιανικής αγάπης και του «ίνα ώσι εν»!

Εδώ, ο ευαίσθητος ποιητής Διονύσιος Σολωμός είναι και προφητικός: «Μην ειπούν στο στοχασμό τους τα ξένα έθνη αληθινά: Εάν μισούνται ανάμεσό τους δεν τους πρέπει ελευθεριά.»! (Έτσι χάσαμε την Μικρά Ασία συνηγορούντων εθνικού διχασμού και ξένων).

Ο Απόστολος Παύλος, λοιπόν, αρχίζει να... γράφει τα δικά του «πολεμικά» έπη στην Ελλάδα, την Μακεδονία και την Ευρώπη με το πάτημά του στην Σαμοθράκη, και θα κατευθυνθεί διά μέσου της Νεάπολης, αργότερα Χριστούπολης(!) και νυν Καβάλας στους Φιλίππους!

Μόνο που και εδώ είναι ο ίδιος και οι συνεργάτες του που θα κακοποιηθούν και θα φυλακιστούν από την ρωμαϊκή εξουσία!

Έτσι πορεύτηκε σε όλη την αποστολική του διαδρομή μέχρι που θυσίασε και τη ζωή του σε ότι αγάπησε πιο πολύ! Ως θείο σφάγιο! (Δεν θυσίασε καμία Ιφιγένεια παρά μόνον τον εαυτό του)!

Απόστολος Παύλος.

Μετά, λοιπόν, τους Φιλίππους και τη βάφτιση της αγίας Λυδίας και του οίκου της σπεύδει στην πρωτεύουσα της Μακεδονίας. Την Θεσσαλονίκη, γύρω στο 49. Αλλά η φήμη του Χριστού και των Αποστόλων έχει ήδη αρχίσει να γίνεται γνωστή και οικουμενικά. Τουλάχιστον στα όρια του Ρωμαϊκού κράτους και ιδιαίτερα ανάμεσα στους Ιουδαίους.

Γιατί πώς αλλιώς μπορούμε να εξηγήσουμε τα λόγια των Ιουδαίων της Θεσσαλονίκης προς την τοπική ρωμαϊκή εξουσία οι οποίοι είπαν για τους Αποστόλους, ότι: «Αυτοί που αναστάτωσαν την οικουμένην, ήλθαν και εδώ»!

Ο Απόστολος Παύλος, εν τω μεταξύ, είχε προλάβει να μιλήσει τρία Σάββατα στη συναγωγή και έτσι κατάφερε να ιδρύσει την Εκκλησία της Θεσσαλονίκης! Πλέον όμως ήταν επικηρυγμένος...

Πάντως, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει πως ανάμεσα στους προσήλυτους στο κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου, βρίσκονταν, συνήθως, Έλληνες αναζητητές οι οποίοι είχαν ασπαστεί την Ιουδαϊκή θρησκεία ή ενδιαφέρονταν γι' αυτή! Και ιδιαίτερα γυναίκες!

Παντού γινόταν το ίδιο όπως και στις πόλεις της Μακεδονίας!

Ενώ, όσον αφορά τον Απόστολο Παύλο ή θα κακοποιηθεί όπως στους Φιλίππους ή θα τον φυγαδεύσουν νύκτα για να αποφύγει νέες κακοποιήσεις όπως στην Θεσσαλονίκη, ή ακόμη θα τον κατεβάσουν με κοφίνι από τα τείχη για να μην τον πιάσουν, πράγμα που συνέβη στη Βέροια!

Με τη φυγάδευσή του αυτή τέλειωσε και την πρώτη αποστολή του στην περιοχή δημιουργώντας τους πρώτους χριστιανικούς πυρήνες, τις πρώτες εκκλησίες στην Μακεδονία, την Ελλάδα και την Ευρώπη!

Και είχε πάρει τον δρόμο για την Αθήνα!

Είναι ολοφάνερο πως οι αρχαίοι Έλληνες, και ιδιαίτερα οι πιο ανήσυχοι από αυτούς, ασφυκτιούσαν μέσα στην θρησκεία τους! Σαν να ζούσαν σε μια παρατεταμένη εσωτερική υπαρξιακή τραγωδία και το κήρυγμα τους πρόσφερε την κάθαρση, την λύτρωση, την Ανάσταση!

Και η ειρηνική εκστρατεία του συγγραφέα του ύμνου της αγάπης από την Τροία στην Ελλάδα και τους Έλληνες πέτυχε γιατί ο Απόστολος Παύλος τους μίλησε!

Εξάλλου, αυτοί είχαν σπουδάσει και διαμορφώσει τον λόγο! Τον ποιητικό του Ομήρου και των λοιπών ποιητών, μέχρι τον λόγο των φιλοσόφων! Και όλα αυτά τους βοήθησαν να κατανοήσουν και να υποδεχθούν με χαρά τον Λόγο!

Άλλωστε, «Εν αρχή ην ο Λόγος...»!

Χρόνια πολλά για το μεγάλο σημερινό πανηγύρι και «Πάσχα» που μοιάζει εμβόλιμο ανάμεσα στα άλλα, όπως και του παιδιού του Αποστόλου Παύλου, Θεσσαλονικιού και Μακεδόνα, αγίου Δημήτριου του Μυροβλήτη.

<https://bit.ly/3OJsJWy>